

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Петрич, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно дело № 20211230200833 по описа за 2021 година

I. ОБСТОЯТЕЛСТВА ПО ПРОИЗВОДСТВОТО

Производството е с правно основание чл. 59 ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Е. – е.“ ЕООД, с ЕИК: ***, представлявано от А.Б.К., против Наказателно постановление № 584514-F612803 / 25.06.2021 г. на и.д. Заместник-директор в ТД на НАП С., с което, на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС на дружеството е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 7882.40 /седем хиляди осемстотин осемдесет и два лева и четиридесет стотинки/ лева.

С депозираната жалба не се оспорват констатираните от приходните органи факти, като жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради неправилно приложение на материалния закон и по-конкретно недоказаност на настъпване на вредоносен резултат от извършеното деяние, противоречие със съдебната практика на СЕС за избягване на двойното данъчно облагане, както и недоказаност на факта на получаване на кредитното известие от страна на дружеството. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното НП.

В съдебно заседание за дружеството жалбоподател се явява управителят на фирмата с надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и всички съображения изложени в нея, като моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски

за адвокатски хонорар.

За административнонаказващия орган не се явява представител, депозирано е писмено становище от гл. юрисконсулт М.И.Ц.-З., с което процесуалният представител на ТД на НАП С. моли съда да отхвърли депозираната жалба като неоснователна и да потвърди процесното наказателно постановление като напълно правилно и законосъобразно по подробно изложени съображения, претендира се и юрисконсултско възнаграждение.

Териториално отделение – П. към Районна прокуратура – Б., редовно уведомена, не изпраща представител.

По делото са събрани писмени доказателства, подробно описани в протокол от с.з. от 16.12.2021 г. В качеството на свидетели са разпитани актосъставителят С. Г. А. и свидетелите по съставянето на акта В. П. Л. и З. Н. Л..

II. ФАКТИЧЕСКИ ИЗВОДИ

След обстоен анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, съдът прие за доказана следната фактическа обстановка:

Безспорно се установи по делото, че въз основа на Резолюция № П-22000120214989-ОРП-001/21.12.2020г., в ТД на НАП – С., офис П., е извършена проверка за на „Е. - е.“ ЕООД, регистрирано по ЗДДС лице. В хода на проверката от дружеството е изисквана съответна информация посредством Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22000120214989-040-001/04.01.2021г. и № П-22000120214989-040-002/22.03.2021г.

След извършен анализ на представените документи и направена справка в информационните масиви на НАП за подадена справка-декларация и отчетни регистри за месец април 2020г., е констатирано, че за периода 01.04.2020г. - 30.04.2020г. дружеството жалбоподател е подало справка-декларация с вх.№ 01002727697/14.05.2020 г. като е декларирано резултат ДДС за внасяне в размер на 442.54 лв., посочен в кл. 50 на СД. Установено е още, че към Фактура № 1000003729/27.04.2020г. с данъчна основа 39 412.00 лв., по която от страна на дружеството жалбоподател е ползвано право на приспадане на пълен данъчен кредит в размер на 7 882.40 лв. през данъчен период м.04.2020г., е издадено данъчно кредитно известие № 3000010053/30.04.2020г. с данъчна основа 39 412.00 лв. и ДДС 7 882.40 лв., издадено на 30.04.2020г. от доставчика „А.С.“ ООД с ЕИК *** като същото е получено от дружеството жалбоподател на 30.04.2020г., съгласно писмените обяснения на управителя. Установено е също така, че това данъчно кредитно известие не е отразено от дружеството в дневника за покупки /регистър по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/ за данъчен период 01.04.2020г. - 30.04.2020г., а същото е отразено в дневника за покупки на дружеството за данъчен период м.01.2021г.

В резултат на констатираното, на 20.05.2021г. С. Г. А., старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., офис П., съставила АУАН № F612803 срещу „Е. - е.“ ЕООД, ЕИК *** за нарушение по чл. 124, ал. 5 ЗДДС, във връзка с чл. 182, ал. 1 ЗДДС, затова че на 15.05.2020г.

/деня, следващ крайния срок за подаване на регистър покупки и справка-декларация по ЗДДС за периода месец април 2020г./, дружеството не е отразило ДКИ № 3000010053/30.04.2020г. в регистър дневник за покупки и в справка – декларация по ЗДДС в данъчен период м. 04.2020г., което е довело до определяне на данък в по-малък размер – 7 882.40 лв. ДДС през данъчния период м. 04.2020г., доколкото отразяването на КИ в този период би довело до резултат ДДС за внасяне в размер на 8 324.94 лв. за данъчен период м.04.2020г., представляващ сбора между ДДС за внасяне – 442.54 лв., деклариран от дружеството за този период и ДДС за внасяне – 7 882.40 лв., при правилното отразяване на кредитното известие от дружеството в регистър дневник за покупки и в справка-декларация по ЗДДС за съответния период.

АУАН е връчен на 20.05.2021 г. на управителя на дружеството жалбоподател - А.Б.К.. Депозирано е писмено възражение с вх. № ИТ-00-2477/26.05.2021г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление № 584514-F612803 / 25.06.2021 г. на и.д. Заместник-директор в ТД на НАП С., в което административнонаказващият орган е възприел изцяло залегналата в акта фактическа обстановка, като се е обосновал с приложените доказателства, и след като е приел, че е налице нарушение на чл. 124, ал. 5, във връзка с чл. 182, ал. 1 ЗДДС от страна на „Е. - е.“ ЕООД, ЕИК ***, на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 7 882.40 /седем хиляди осемстотин осемдесет и два лева и четиридесет стотинки/ лева.

НП е връчено на 21.09.2021 г., видно от приложената разписка, а разглежданата в настоящото производство жалба е депозирана в законоустановения срок на 30.09.2021 г. с писмо с пощенско клеймо от 28.09.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установява от съвкупния анализ на събраните в хода на делото доказателства и доказателствени средства.

III. ПРАВНИ ИЗВОДИ

Имайки предвид направените фактически констатации и становищата на страните, районната инстанция намира за установено от правна страна следното:

Жалбата, с която е сезиран съдът, е процесуално допустима. Същата е депозирана от лице, което има интерес от провеждането на настоящото производство, и срещу акт, подлежащ на оспорване пред РС – П.. Спазен е и законоустановеният 7-дневен срок, считано от датата на връчване на препис от НП.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна поради следното:

Нормата на чл. 124, ал. 5 ЗДДС задължава регистрираното лице да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. В изпълнение на тази разпоредба „Е. - е.“ ЕООД, в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, е било длъжно да отрази полученото от него кредитно известие №

3000010053/30.04.2020г., издадено към Фактура № 1000003729/27.04.2020г. в дневника за покупки за данъчния период, през който е издадено – м.април 2020г., но посоченото не е сторено и кредитното известие е отразено за данъчен период м.януари 2021г.

Съгласно чл.125, ал. 5 ЗДДС, декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 на същия член се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Видно от приложената по административната преписка декларация /л.14 от делото/, управителят на дружеството жалбоподател е депозирал писмени обяснения, съгласно които, процесното кредитно известие е получено от дружеството на датата на издаването му - 30.04.2020г., т.е. преди крайния срок за подаване на посочените декларации и отчетни регистри. Касае се за нарушение, довършено с факта на неотразяване на получен документ в отчетните регистри, в разглеждания казус – неотразяване на кредитното известие в дневника за покупки, за относимия данъчен период - м.април 2020г., което е следвало да се отрази в законоустановения срок - до 14.05.2020г.

Санционната норма на чл. 182, ал. 1 ЗДДС предвижда налагане на имуществена санкция на регистрирано лице, което не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер. От обективна страна, изискването на закона относно фактическата обстановка на нарушението, визирано в чл. 182, ал. 1 ЗДДС, се свежда до неизпълнение на задължение за отразяване на получен данъчен документ – в случая кредитно известие в дневника за покупки и СД за съответния данъчен период, в резултат на което се определя данък в по-малък размер. Видно от справка-декларация с вх.№ 01002727697/14.05.2020г. за периода 01.04.2020г. - 30.04.2020г. дружеството жалбоподател е декларирано резултат ДДС за внасяне в размер на 442.54 лв. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че по Фактура № 1000003729/27.04.2020г. с данъчна основа 39 412.00 лв. от страна на дружеството жалбоподател е ползвано право на приспадане на пълен данъчен кредит в размер на 7 882.40 лв. Правилното отразяване на кредитно известие № 3000010053/30.04.2020г. с данъчна основа – 39 412.00 лв. и ДДС – 7 882.40 лв., издадено към посочената фактура, би довело до определяне на данък в размер на 8 324.94 лв. за данъчен период м.04.2020г., представляващ сбора между декларирания от дружеството ДДС за внасяне – 442.54 лв. и ДДС за внасяне 7 882.40 лв., при правилното отразяване на кредитното известие от дружеството в регистър дневник за покупки и в справка-декларация по ЗДДС за съответния период. Тъй като неотразяването на кредитното известие в дневника за покупки за м.април 2020г. е довело до определяне на ДДС в размер по-нисък със 7 882.40 лв., то от обективна страна жалбоподателят е извършил нарушението, за което е ангажирана отговорността му.

От посоченото следва, че е осъществен състава на нарушение по чл. 124, ал. 5 ЗДДС във връзка с чл. 182, ал. 1 ЗДДС. Наказващият орган е приложил правилната материалноправна норма и съответната ѝ санкционна такава - чл. 182, ал. 1 ЗДДС, точно индивидуализирайки наказанието.

Възраженията на жалбоподателя, че не е приложен правилно материалния закон и не е

настъпил вредоносен резултат от извършеното деяние са неоснователни.

На първо място, жалбоподателят с депозираната жалба не оспорва констатираните от приходните органи факти и обстоятелства, и се съгласява с описаната фактическа обстановка в АУАН и възпроизведена в обжалваното НП. Т.е. напълно признава извършеното деяние.

На следващо място, жалбоподателят твърди, че чрез отразяването на процесното кредитно известие през данъчен период м.януари 2021г. е преодоляно несъответствието в дължимия ДДС от страна на дружеството, като дължимия ДДС в по-голям размер за данъчен период м.април 2020г. е платен по-късно – за данъчен период м.януари 2021г. и по този начин е заличен вредоносния резултат, поради което извършеното не съставлява административно нарушение. Следва да се отбележи обаче, че корекции в данъчния резултат за съответния данъчен период могат да се извършват при съблюдаване на реда, заложен в разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗДДС, като допуснати грешки в подадени декларации по чл. 125, ал. 1 и 2 вследствие на неотразени или неправилно отразени документи в отчетните регистри по чл. 124 следва да се коригират при точно установен ред. В случая, задълженото лице е включило кредитното известие в по-късен данъчен период, по свое усмотрение и без да спази законовия ред, поради което е налице извършено нарушение на чл. 124, ал. 5 ЗДДС.

По отношение на позоваването в жалбата на решение на СЕС, следва да се има предвид, че директивата за ДДС не предвижда изрично система от санкции в случай на неспазване на предвидените с нея задължения, които данъчнозадължените лица следва да изпълняват. (т. 31 от Решение на СЕС по дело C-259/12). В практиката си Съдът възприема, че държавите-членки са компетентни да изберат санкциите, които според тях са подходящи, но при спазване на правото на ЕС и неговите общи принципи. Българската държава в санкционните разпоредби на ЗДДС и в частност тази на чл. 182, ал. 1 е избрала своя санкционен подход посредством предвиденото налагане на наказание за неизпълнение на вмененото на данъчнозадължените лица задължение (чл. 124, ал. 2 от ЗДДС) да отразят счетоводно и да декларират в определен срок обстоятелства обуславящи начисляването на ДДС, като наказанието е в размер на неначисления, съответно невнесен в посочения срок данък, дори в случай на отстраняване на това нарушение. В тази връзка Съдът, с решението си по дело C-259/12 постановява, че „принципът на данъчен неутралитет допуска данъчната администрация на държава членка да наложи на данъчнозадължено лице, което не е изпълнило в предвидения в националното законодателство срок задължението си да отрази счетоводно и да декларира обстоятелства от значение за начисляване на дължимия от него ДДС, имуществена санкция в размера на невнесения в посочения срок данък, когато впоследствие това данъчнозадължено лице е отстранило нарушението и е внесло дължимия данък в пълен размер и съответните лихви“ (т. 43). Такъв е и настоящият случай. Наказано е данъчно задължено лице, регистрирано по ЗДДС, което не е изпълнило в предвидения в ЗДДС срок задължението си да отрази в ДП за съответния данъчен период обстоятелство, от значение за начисляване на дължимия от това лице ДДС, като наказанието, в размер на невнесения за този период данък, е наложено независимо, че дружеството е отстранило

нарушението.

С оглед посоченото, настоящият състав намира, че по отношение целите и съобразно вида и тежестта на нарушението не се установява с наложеното административно наказание да са надхвърлени целите на ЗДДС за правилно събиране на данъка и предотвратяване избягването на данъчното облагане, като се вземат предвид тежестта и характерът на нарушението. Изложеното мотивира съда да приеме, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед крайния изход на спора, следва да се уважи искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лева и дружеството жалбоподател да бъде осъдено на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лева.

Водим от горното, Петричкият районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 584514-F612803 / 25.06.2021 г. на и.д. Заместник-директор в ТД на НАП С., с което за извършено административно нарушение по чл. 124, ал. 5, във връзка с чл. 182, ал. 1 ЗДДС, на основание чл. 182, ал. 1 от същия закон на „Е. - е.“ ЕООД, с ЕИК: ***, с адрес за кореспонденция гр. П., ул. „П.“ № ***, ет. ***, представлявано от А. Б. К., е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 7 882.40 /седем хиляди осемстотин осемдесет и два лева и четиридесет стотинки/ лева.

ОСЪЖДА „Е. - е.“ ЕООД, с ЕИК: ***, с адрес за кореспонденция гр. П., ул. „П.“ № ***, ет.***, представлявано от А.Б.К., да заплати на ТД на НАП С. сумата в размер на 100.00 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____